

Εκπαιδευτικές φορητές εφαρμογές για παιδιά προσχολικής ηλικίας: μια αρχική χαρτογράφηση του πεδίου

Μιχαήλ Καλογιαννάκης, mkalogian@edc.uoc.gr

Αναπληρωτής Καθηγητής, Παιδαγωγικό Τμήμα Προσχολικής Εκπαίδευσης, Πανεπιστήμιο Κρήτης

Στις μέρες μας, τα παιδιά προσχολικής ηλικίας αποτελούν πλέον δυναμικούς χρήστες των ψηφιακών τεχνολογιών, όπως τα έξυπνα κινητά τηλέφωνα και οι ταμπλέτες. Οι συσκευές αυτές υιοθετούνται ολοένα και περισσότερο ως κοινές οικογενειακές συσκευές, ορισμένες φορές και ως «ατομική ιδιοκτησία» του παιδιού, λόγω της πολυλειτουργικότητας, της προσιτής τιμής, της αποδοτικότητας και της φορητότητάς τους. Η διαχείριση της οθόνης αφής είναι πολύ πιο εύκολη για τα παιδιά προσχολικής ηλικίας, σε σχέση με το πληκτρολόγιο ή το ποντίκι, καθώς επιτρέπει να αναπτύσσουν ένα ευρύ φάσμα ικανοτήτων. Πρόσφατες έρευνες διαπιστώνουν ότι και πριν από την είσοδο των παιδιών στην τυπική εκπαίδευση, το οικογενειακό περιβάλλον μπορεί να διαδραματίσει ιδιαίτερα σημαντικό ρόλο στην πρώτη επαφή των παιδιών με την εκπαίδευση STEM (Science, Technology, Engineering and Mathematics) μέσω της χρήσης φορητών ψηφιακών εφαρμογών.

Οι φορητές ψηφιακές εφαρμογές αποτελούν προγράμματα λογισμικού για ταμπλέτες και άλλες έξυπνες φορητές κινητές συσκευές. Με το κατάλληλο περιεχόμενο και πλαίσιο, οι εφαρμογές αυτές έχουν τη δυνατότητα να μετασχηματίσουν θετικά τη μαθησιακή διαδικασία, ενώ η χρήση των αυξημένων χαρακτηριστικών διαδραστικότητας και πολυτροπικότητας που προσφέρουν, παρακινούν τα παιδιά να «επενδύσουν» περισσότερο χρόνο και προσπάθεια στην μαθησιακή δραστηριότητα. Με δεδομένη την πρόσβαση και χρήση των παιδιών προσχολικής ηλικίας σε έξυπνες φορητές συσκευές, δεν προκαλεί έκπληξη το γεγονός ότι οι εφαρμογές αυτές αυτοχαρακτηρίζονται ως εκπαιδευτικές γνωρίζοντας υψηλά ποσοστά ανάπτυξης και αποδοχής.

Στη σύγχρονη ελληνική εκπαιδευτική πραγματικότητα - παρά την δεδηλωμένη επιθυμία και εν μέρει ανάγκη γονέων και εκπαιδευτικών να χρησιμοποιήσουν τις έξυπνες φορητές συσκευές - οι διαθέσιμες εφαρμογές στο Appstore και το Google Play οι οποίες ουσιαστικά αυτοπροβάλλονται ως «εκπαιδευτικές», έχουν ελάχιστα δικαιώσει τον αυτοπροσδιορισμό τους καθώς οι περισσότερες έχουν σχετικά μικρή εκπαιδευτική αξία. Οι εκπαιδευτικοί, στην προσπάθειά τους να ορίσουν ένα πλαίσιο αξιολόγησης για την επιλογή των καταλληλότερων εφαρμογών αντιμετωπίζουν αρκετές από τις ίδιες προκλήσεις που αντιμετώπιζαν οι αντίστοιχοι χρήστες των εκπαιδευτικών λογισμικών για υπολογιστές την δεκαετία του '80.

Στην παρούσα εισήγηση παρουσιάζουμε μία αρχική αποτίμηση του πεδίου των ελληνικών εκπαιδευτικών εφαρμογών οι οποίες απευθύνονται σε παιδιά προσχολικής ηλικίας με έμφαση στις φυσικές επιστήμες. Επιπρόσθετα, καταγράφουμε και συζητούμε τις απόψεις και την πρόθεση χρήσης των γονέων παιδιών προσχολικής ηλικίας για την εμπλοκή τους στο είδος των εκπαιδευτικών ψηφιακών εφαρμογών που επιλέγουν για τα παιδιά τους.